

นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของ ชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

Community policing and community relations for solving community crimes in
the Administration Headquarters Provincial Police Region 7

ประสงค์ น้าสมบุญ

Prasong Namsomboon

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Political Science Bangkokthonburi University, Thailand

E-mail: PrasongNamsomboon@gmail.com

Received January 22, 2022; Revised August 13, 2022; Accepted August 16, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษานโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน และ 3) เพื่อเสนอแนะนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน โดยมีจำนวน 25 คน แล้วนำมาหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบ มีเหตุผลและอ้างอิงทฤษฎีดำเนินการจัดระเบียบข้อมูลซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า

1. นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน โดยได้รับความร่วมมือกันเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน และประชาชนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ซึ่งจากการดำเนินงานสามารถลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อย่างเห็นได้ชัด

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน มีผลจากความเสื่อมโทรมของชุมชนทำให้เกิดความหวาดกลัวภัย หากชุมชนเต็มไปด้วย ปัญหา ยาเสพติด แก๊งค์แก๊งค์รุนแรง จะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือ ละเมิดกฎหมาย

3. ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน โดยอิงสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยโดยผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้ 1) ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือจากผู้นำ และประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น 2) การสนับสนุนบุคลากรในการดำเนินงาน พร้อมทั้งงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และ 3) การ

สื่อสาร (ภาษา) วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงต้องทำความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นบทสะท้อนในเรื่องความขัดแย้งในการทำงานของเจ้าหน้าที่และประชาชน

คำสำคัญ: นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์; การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมชุมชน; กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

Abstract

The objectives of this research were 1) to study community policing and community relations for solving community crime problems 2) to study the factors affecting community policing and community relations for solving community crimes, and 3) to recommend community policing and community relations for community crime solutions. It was qualitative research. Data were collected using in-depth interviews. Key informants consisted of community policing and public relations, community leaders, and, community members, totaling 25 people. The results were then summarized on a systematic, rational, and theoretical basis, and organized information. The results showed that

1. Community policing and community relations for solving community crimes had received good cooperation from police officers, community leaders, and people. From such operations, crime problems in the area could be reduced significantly.

2. Factors affecting community policing and community relations for solving community crimes were the result of community degradation which causes fear of various dangers. If a community was rife with drug problems and gangs of youngsters, it was more of a catalyst for crime and deviant behavior or violations of the law.

3. Community crime response recommendations were based on research findings. The researcher could summarize the results as follows. 1) Community leaders and people should be fully supported and assisted. 2) It should support personnel operations such as budgets, materials, and vehicles. 3) Due to differences in communication (language) and culture, operations that reflect conflicts in the work of officials and people should be understood.

Keywords: The policy of community relations police officers; Solving community crimes; The Provincial Police Division 7

บทนำ

สถานการณ์ของโลกในยุคปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงและความ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาหลายประการ เช่น ปัญหา สังคม ปัญหา แรงงาน ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมมี แนวโน้มสูงมากขึ้น ดังนั้น การทำงานของตำรวจในยุคปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในสภาวะขาดแคลนด้านกำลังพล และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ จึงต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดความสามารถด้วยความเป็น ตำรวจมืออาชีพ โดยมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561) ซึ่งการแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมที่จะทำให้เกิดบรรลุเป้าหมายหรือผลสำเร็จได้นั้นตำรวจจะต้องรู้จักการกำหนด ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาให้ “ถูกจุดและตรงประเด็น” โดยอาศัยหลักทฤษฎีหรือแนวทางที่ ประสบความสำเร็จพร้อมทั้งเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ อาทิเช่น หลักทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม การปฏิบัติงานเชิงรุก แนวคิดการตำรวจชุมชน (ตำรวจชุมชนสัมพันธ์) การปฏิบัติการข่าวสารและการสื่อสาร สาธารณะการใช้ Sociomedical เป็นต้น (จิตติ รัตติธรรมโชติ, 2555) โดยสภาพปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้ มีส่วนส่งผลไปถึงปัญหาอื่น ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตใจ ตลอดจนความเป็นอยู่ของประชาชน ที่อยู่ บนพื้นฐานแห่งความหวาดระแวงตื่นตระหนก ไม่เชื่อมั่นในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งส่งผล กระทบต่อความมั่นคง ปัญหาอาชญากรรมและความไร้ระเบียบต่าง ๆ อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึง ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและดูแลรักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินที่รัฐมีพันธสัญญาต่อประชาชนและสังคม นำไปสู่ความไม่พึงพอใจต่อการให้บริการ สาธารณะของรัฐที่มีต่อประชาชนโดยรวมทำให้ประชาชนมีความต้องการและคาดหวังที่จะได้รับการดูแล ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากรัฐมากขึ้น (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2558) โดยความร่วมมือ ตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม มีหลักการและแนวคิดที่สำคัญคือ “ตำรวจคือประชาชน ประชาชนคือ ตำรวจ” เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญว่าความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจ กับประชาชนเป็นพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในงานป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมี หน้าที่รับผิดชอบ การวางแผน อำนาจการ สั่งการ ควบคุมกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล งานด้านการป้องกันอาชญากรรม และรักษาความสงบเรียบร้อยงานคณะกรรมการตรวจสอบและติดตาม การบริหารงานตำรวจ โดยความร่วมมือตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 เป็นพื้นที่ที่สำคัญมีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม และธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงมีประชากรแฝงเข้ามาในพื้นที่ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้อาจจะมีผลทำให้ เกิดปัญหาอาชญากรรมมีอัตราเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติหน้าที่ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าวฯ ยังไม่สามารถดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพได้ เต็มที่เนื่องจากในพื้นที่ที่ทำการวิจัยนั้น ได้รับการดูแลจาก สถานีตำรวจทำให้อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบมีไม่เพียงพอ (ศรีวรารห์ รังสิพราหมณกุล, 2558)

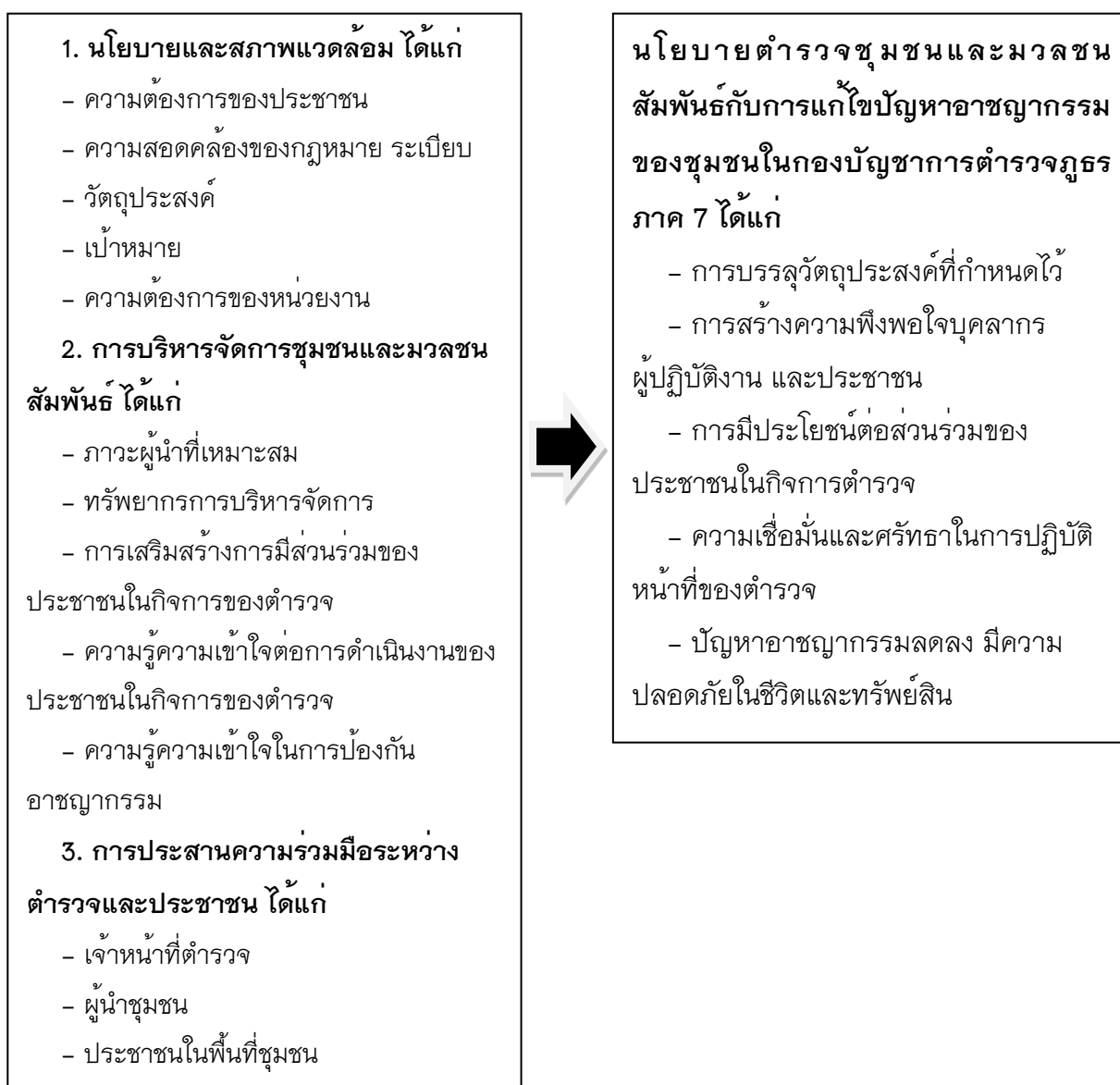
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในยุคปัจจุบันได้นำการบริหารภาครัฐแนวใหม่มาใช้โดยปรับปรุงกระบวนการทัศน์พัฒนากระบวนการปฏิบัติงาน ผนวกเข้ากับองค์ความรู้ที่ “ตำรวจ” ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาจากอดีตเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ผลโดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของตำรวจซึ่งจะนำไปสู่ความโปร่งใส ไว้วางใจ และเกิดความร่วมมืออันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาในระดับต่าง ๆ การพัฒนาองค์การ “ตำรวจ” จะช่วยในการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยม การปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน และกระบวนการปฏิบัติงานรวมถึงพฤติกรรมของ ข้าราชการตำรวจ เพื่อมุ่งให้เกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจหรือวัตถุประสงค์ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติการขับเคลื่อนดังกล่าวจะต้องอาศัยหน่วยระดับปฏิบัติการในสังกัดที่มีความพร้อมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของแนวคิดการตำรวจชุมชน (Community Policing) เพื่อที่จะจำแนกป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในชุมชนลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความร่วมมือของคนในชุมชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของทุกคน (Changwon and Monica, 2011) นอกจากนี้ยังรวมถึงการสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างชุมชนเพื่อขจัดภัยอาชญากรรมแนวคิดนี้ได้รับการยอมรับและถูกนำไปประยุกต์ใช้กับตำรวจเกือบทุกประเทศในโลกแต่อย่างไรก็ตามบางชุมชนอาจต้องมีการพิจารณาถึงปรัชญา และแนวคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ดังเช่นตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยการทำงานของตำรวจตามแนวคิดการตำรวจชุมชนจะให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันกับชุมชนโดยลดความเป็นระบบราชการสายการบังคับบัญชาของตำรวจลง เปลี่ยนรูปแบบจากการมอบนโยบายจากส่วนกลาง (Top-down approach) ไปเป็นการฟังเสียงสะท้อนจากตำรวจในพื้นที่ (Bottom-up approach) เน้นการสร้างควมไว้วางใจกับคนในชุมชน การออกตรวจโดยการเดินเท้า การจัดตั้งสถานีตำรวจ หรือ ตูยามตำรวจในชุมชน แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดดังกล่าวอาจไม่สามารถนำไปใช้ได้กับทุกประเทศ แต่คงพิจารณาถึงการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7” เพื่อเป็นการศึกษาในการปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในจังหวัดนครปฐมตลอดจนศึกษาแนวทางและสภาพในการปฏิบัติงานและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำงานในงานตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อนำมาซึ่งความร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนในการให้ข้อมูลต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และจะนำไปสู่การพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอันจะส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความสงบสุขและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษานโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7
3. เพื่อเสนอแนะนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาเอกสารพร้อมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ตามขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ คือ โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ผลงานวิจัย บทความทางวิชาการต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการสืบค้นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ต้องการและจัดทำข้อมูลใหม่ให้ครอบคลุมกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกและสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยพิจารณาเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักที่สามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุดเป็น 2 กลุ่ม มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดชุมชน และมวลชนสัมพันธ์ จำนวน 14 คน

กลุ่มที่ 2 ภาคประชาชน ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 6 คน และประชาชนในชุมชน จำนวน 10 คน โดยรวมจำนวน 16 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นแบบสัมภาษณ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non Structured Interview) ในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ และได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ในการวิจัย โดยศึกษาเอกสารวิชาการจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ตามแนวคิดของงานวิจัย

3.2 ดำเนินการสร้างสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒินำข้อเสนอแนะมา ปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ และให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

3.4 เมื่อตรวจสอบเครื่องมือที่มีความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบสัมภาษณ์นั้นไปใช้สัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 มีในเรื่องใดบ้าง มีปัจจัยใดบ้าง ที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 และมีข้อเสนอแนะในเรื่องใดบ้างต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา มีขั้นตอนดังนี้

1) นำข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการถอดเทปที่ทำการจดบันทึกไว้มาอ่านทบทวน และพิจารณาให้เข้าใจใน

ภาพรวม รวมถึงประเด็นสำคัญของข้อมูลที่ได้ 2) จัดกลุ่มของข้อมูลและทำการเชื่อมโยงแนวคิดต่าง ๆ ในด้านความสัมพันธ์หรือเป็นเหตุเป็น ผลแก่กันของข้อมูลที่ได้ 3) ผู้วิจัยเขียนบรรยายข้อค้นพบอย่างละเอียด พร้อมทำการ ยกตัวอย่างคำพูดที่สำคัญประกอบในการบรรยายเพื่อความชัดเจนของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ และ 4) อภิปรายผลการวิจัย โดยการนำวรรณกรรมที่ได้พบพามาอ้างอิง ประกอบกับผลที่ได้จากการศึกษาตามลำดับ (บุษกร เชี่ยวจินดาภานต์, 2561)

5. การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยจึงต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัดเพื่อเป็นการเก็บรักษาความลับ ความปลอดภัย คำถามที่ใช้ต้องไม่คุกคามอารมณ์ ความรู้สึก และเคารพสิทธิของผู้ให้ ผู้วิจัยจึงทำการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง อธิบายวัตถุประสงค์ รวมทั้งขั้นตอน และรายละเอียดในการเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และขออนุญาตฉบับที่กเทบไว้ เพื่อความถูกต้องในการบันทึกข้อมูล

5.2 ผู้วิจัยอธิบายให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยหรือไม่ก็ได้ และถ้าหากตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยสามารถออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด

5.3 เมื่อผู้ให้ข้อมูลสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูล

5.4 ตลอดการวิจัยผู้ให้ข้อมูลสามารถซักถามข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งนี้ได้

5.5 ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะปกปิดข้อมูลที่ไม่ต้องการเปิดเผย

5.6 ขณะที่สัมภาษณ์หากผู้ให้ข้อมูลเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ เช่น สะเทือนใจ คับข้อง ใจจนไม่สามารถพูดคุยต่อไปได้ ผู้วิจัยจะยุติการสนทนาและอยู่เป็นเพื่อนให้กำลังใจ โดยการสัมผัส จับมือผู้ให้ ข้อมูล โอบไหล่ด้วยความสวัสดี และรอนจนกว่าผู้ให้ข้อมูลพร้อมที่จะพูดคุยต่อถ้าผู้ให้ข้อมูลไม่พร้อมหรือ ประสงค์ที่จะยุติการสนทนา ผู้วิจัยจะยุติการสนทนาและสอบถามผู้ให้ข้อมูลเพื่อเลือกเวลานัดหมายในครั้งต่อไป

ผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษานโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน ในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยสรุปว่า

1.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยจากการดำเนินงานของสถานีตำรวจชุมชน ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากประชาชนซึ่งสถานีตำรวจชุมชน เป็นการเน้นการให้บริการประชาชน มากกว่าการจับกุม (One Stop Service) เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใกล้ชิดกับประชาชน ทั้งยังมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่คนในชุมชนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี และทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มผู้นำท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผลตอบรับ

ที่ได้จากการดำเนินงาน ลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อย่างเห็นได้ชัด แต่ปัญหาที่ต้องมีการเฝ้าระวังในพื้นที่คือ ปัญหายาเสพติดต้องมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินงานสามารถสำเร็จลุล่วงนั้น จะมาจากการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่องของภาครัฐให้สามารถดำเนินโครงการต่อเนื่องการตรวจเยี่ยมประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ และจัดเจ้าหน้าที่กำลังพลให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (กล้องวงจรปิด) ในการเฝ้าระวังอาชญากรรม การจัดยานพาหนะในการดำเนินการในพื้นที่ การมีสถานีตำรวจชุมชนทำให้ประชาชนเกิดความอุ่นใจ และไว้วางใจ ตำรวจมากยิ่งขึ้น ปัญหาอาชญากรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ลดลง ประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด

1.2 กลุ่มผู้นำชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยชุมชนประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในทุกกิจกรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหรือในพื้นที่การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นการร่วมมือทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เครือข่ายชุมชนในการเฝ้าระวัง อาสาสมัคร คนในชุมชนร่วมกันสอดส่องระวังภัยกันมากขึ้น การบูรณาการระหว่างตำรวจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยดี ทั้งผู้นำชุมชนยังให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมระหว่างตำรวจกับชุมชนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

1.3 กลุ่มประชาชนในชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกให้ความร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดีมีการแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของชุมชนมีการตั้งคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อร่วมสอดส่องและเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน และแจ้งข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลตอบรับที่ได้จากการดำเนินงานของสถานีตำรวจชุมชน ทำให้ประชาชนรู้สึกอุ่นใจที่มีป้อมตำรวจในชุมชน ประชาชนกล้าพูดคุยกับตำรวจมากขึ้นเมื่อมีเหตุก็จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในชุมชนร่วมกันช่วยเหลือ การมีป้อมตำรวจทำให้อาชญากรรมเล็ก ๆ น้อยๆ ในพื้นที่ลดลงทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีการให้การอบรมให้ความรู้กับประชาชนในการสอดส่องระวังภัย การเฝ้าระวังต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้มีการการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ต่อไป

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยสรุปว่า

2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยจากการดำเนินงานของสถานีตำรวจชุมชนในส่วนของผู้ปฏิบัติหน้าที่ ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี ยกเว้นในพื้นที่ที่มีประชากรแฝง ประชากรต่างด้าวซึ่งควบคุมได้ยากเนื่องจากมีการย้ายเข้าออกอยู่ตลอดเวลา การมีส่วนร่วมในระดับของผู้นำท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เมื่อมีเหตุเกิดขึ้นชาวบ้านจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ประจำอยู่ที่สถานีตำรวจชุมชนทราบเป็นลำดับแรก ประชาชนบางส่วนจะคุ้นเคยกับตำรวจและสายตรวจมากกว่า (เพราะยังไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่แท้จริงของการดำเนินงานของสถานีตำรวจชุมชน) อยากให้มีการสนับสนุนงบประมาณทั้งจากภาครัฐและเอกชนเพื่อให้สามารถดำเนินการโครงการได้อย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนกล้องวงจรปิด อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ในการติดตามและตรวจสอบอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่

ในการป้องกันอาชญากรรมต้องสร้างความเข้าใจ นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

2.2 กลุ่มผู้นำชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้นำชุมชน โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้ โดยการสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนและการควบคุมอาชญากรรมไม่สามารถทำได้ภายใต้การทำงาน รูปแบบเดิมของตำรวจ เนื่องจากตำรวจสายตรวจที่นั่งตรวจอยู่บนรถยนต์หรือสายตรวจเดินเท้าจะเน้นไปที่ การสอดส่องตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดหรือบุคคลที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้าไปหาข้อมูลข่าวสารจากประชาชน หรือเข้าไปสอบถามความเป็นอยู่หรือสร้างความผูกพันกับคนใน ชุมชน หากเปลี่ยนรูปแบบการตรวจตราให้ไปมุ่งเน้นที่ การเข้าไปหาประชาชนสอบถามความเป็นอยู่หรือ ความรู้สึกตลอดจนสภาพทั่วไปของชุมชน จะทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนและได้ข้อมูล ข่าวสารสำคัญเกี่ยวกับสิ่งผิดปกติหรือบุคคลที่กระทำความผิดในชุมชนได้จากนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชน สัมพันธ์กับการแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งสรุปรายละเอียด ได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความเสื่อมโทรมของชุมชนทำให้เกิดความหวาดกลัวภัย หากชุมชนเต็มไปด้วยคน จำนวนมาก แก๊งเด็กวัยรุ่น โสเภณี คนจรจัด ฯลฯ จะทำให้เกิดอัตราอาชญากรรมสูง

2.2.2 ลักษณะของชุมชนเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม ชุมชนที่รกร้างว่างเปล่าหรือ บ้านเรือนมีกระจกแตกจำนวนมากโดยไม่มีการซ่อมแซมหรือบำรุงรักษา ตลอดจนพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือ ละเมิดกฎหมายไม่ได้รับการแก้ไข โดยสุจริตชนที่อยู่อาศัยจะเกิดความหวาดกลัวภัยและอาชญากรรมจะเข้า มาในชุมชนนั้น

2.2.3 ตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญมาก หากตำรวจต้องการที่จะลดความหวาดกลัว ภัยและปราบปรามอาชญากรรม จะต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากประชาชนที่ อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น

2.3 กลุ่มประชาชนในชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การเฝ้าระวังการเกิดอาชญากรรมที่มี ประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากคนในชุมชนทุกภาคส่วน และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ เครื่องมือในการดำเนินงานที่ทันสมัย ยานพาหนะในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องให้การสนับสนุนและนา เทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาช่วยในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรม สร้างเครือข่ายชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชนให้ร่วมกันปลูกจิตสำนึกร่วมกัน ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเสริม ความสำเร็จของโครงการและสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง ปราศจากปัญหาอาชญากรรมทั้งอาชญากรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือแม้กระทั่งปัญหาอาชญากรรมร้ายแรง หากทุกคน ในชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา อาชญากรรม เช่น การแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือมีเหตุผิดปกติเกิดขึ้นในชุมชนให้กับ เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบแม้ว่ากิจกรรมของชุมชนยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐทั้งในเรื่องงบประมาณและ กำลังพลที่ไม่เพียงพอ แต่หากเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสร้างจิตอาสาให้เกิดขึ้นกับภาคเอกชนในพื้นที่ได้จะ

ส่งผลให้การดำเนินงานมีศักยภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไข
ปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ต่อไป

3. เพื่อเสนอแนะนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของ
ชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยสรุปว่า

3.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดชุมชนและมวลชน
สัมพันธ์ โดยสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

- ขาดแคลนบุคลากรในการดำเนินงาน
- งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะในการดำเนินการไม่เพียงพอ
- ประชาชนบางส่วนไม่ค่อยให้ความร่วมมือ
- การสื่อสาร (ภาษา) วัฒนธรรมที่แตกต่างกันของเจ้าหน้าที่และประชาชน
- ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน
- ความเข้าใจในการทำงานไม่ตรงกัน, ความขัดแย้งในการทำงาน, ความเสียสละของชุด

ปฏิบัติงาน

- ความต่อเนื่องของโครงการ งบประมาณ
- ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง งบประมาณในการดำเนินงานต่าง ๆ

ไม่เพียงพอ

- ควรแยกงานมวลชนสัมพันธ์ออกจากโครงสร้างสถานีตำรวจ
- ต้องปฏิบัติหน้าที่หลักจึงทำให้เวลาในงานชุมชนสัมพันธ์ไม่เต็มที่

3.2) กลุ่มผู้นำชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้นำชุมชน โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

- เสริมทักษะในการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่
- สนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์และงบประมาณ
- จัดชุดปฏิบัติกับชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ
- จัดกำลังพลให้เพียงพอในการออกปฏิบัติหน้าที่
- ผู้บังคับบัญชาควรเข้ามารับทราบปัญหาในพื้นที่ และควรใส่ใจงานชุมชนสัมพันธ์มากกว่านี้
- ความเข้าใจในงานควรตรงกันควรมีการตำแหน่งเพิ่มเติมเพราะไม่มีคนรุ่นใหม่มาช่วยใน

งานเลย

- ยังขาดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประชาชนควรจัดกิจกรรมกับชุมชนให้มากขึ้น
- ขอให้สนับสนุนงบประมาณและให้งบประมาณถึงผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริงเพื่อเป็นขวัญ

กำลังใจของผู้ปฏิบัติ

3.3) กลุ่มประชาชนในชุมชน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชาชนในชุมชน โดยสรุป
ประเด็นสำคัญ ดังนี้

- เปิดฝึกรวมชุดปฏิบัติงานชุมชนของตำรวจอย่างต่อเนื่อง จัดสวัสดิการดำเนินการเลื่อนชั้นยศสัญญาบัตรให้ชุด ชมส. เพิ่มคะแนนพิเศษกรณีมีการสอบแข่งขันสัญญาบัตร
- ควรทำต่อเนื่อง ต้องเข้าถึงชาวบ้านให้ได้มากที่สุด เมื่อพบปัญหาต้องอธิบายและชี้แจงให้เข้าใจต้องทำจริงจัง ต้องมีการสนับสนุน
- ควรมีการจัดกิจกรรม เรื่องการฝึกการพูดและการเป็นวิทยากร งบประมาณจัดสรรให้ถึงเจ้าหน้าที่อย่างจริงจัง
- จัดชุดโดยเฉพาะมวลชนสัมพันธ์อย่างเดียว ไม่ต้องทำหลายหน้าที่
- ควรมีต่อไปเรื่อย ๆ ปรับปรุงให้มีคุณภาพมากขึ้นในทุก ๆ เรื่องลงพื้นที่ให้มากขึ้นและสม่ำเสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1 นโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยจากเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำแนวคิดตำรวจชุมชนหรืองานชุมชนสัมพันธ์มาสนับสนุนในภารกิจมาเป็นเวลานานแล้ว แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานยืนยันได้อย่างชัดเจนว่านำมาใช้เมื่อใด แต่หากพิจารณาจากความหมายของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่ว่าเป็นแนวทางในการ ทำงานที่จะเข้าถึงชุมชนเพื่อกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานโดยยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นจึงได้จัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (พ.ศ. 2555–2564) 4 ยุทธศาสตร์ คือ

1. ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการหลักเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล
2. การพัฒนางานตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงานของตำรวจ
4. การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารซึ่งยุทธศาสตร์ที่ 3 นั้นได้สะท้อนให้เห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงได้กำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ โดยสอดคล้องกับการศึกษาของอิทธิรัฐ นิยมทรัพย์ (2558) ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรเมือง นครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตำรวจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจและเพื่อศึกษาระดับความรู้สึกการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครตำรวจชุมชนในการรับผิดชอบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนที่พักและอาศัย ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonwattanaporn et al. (2015) ที่ทำการศึกษา เรื่องผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการ

ตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามมีผลมาจากความเข้มแข็งในการบริหารงานของผู้นำชุมชน และประชาชน

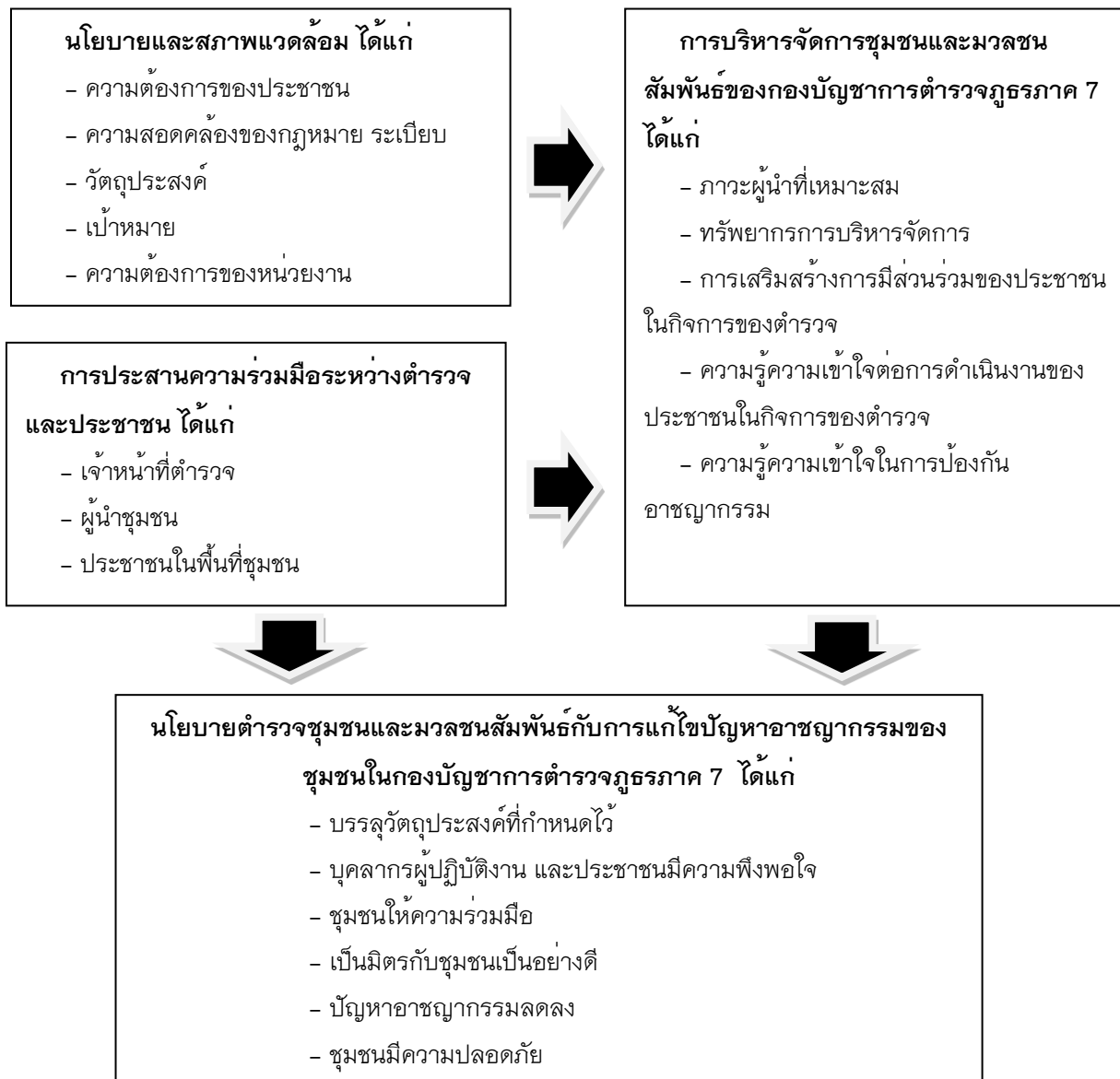
ประเด็นที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีเป้าหมายให้ชุมชนมีความสามารถในการพัฒนา ดูแล ปกป้องชุมชนของตนเองได้ในระดับหนึ่ง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างให้ประชาชนในชุมชนเกิดความตระหนัก และสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการปกป้องชุมชนของตนให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมและยาเสพติด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสามารถดำเนินการได้โดยใช้หลักการชุมชนเข้มแข็ง โดยจากการดำเนินงานของสถานีตำรวจชุมชน ในส่วนของผู้ปฏิบัติหน้าที่ ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ เนื่องจากตำรวจจะเน้นไปที่การระบุสภาพปัญหาที่จะนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมและแสวงหาแนวทางแก้ไขโดยทางานร่วมกับชุมชน ดังนั้นตำรวจที่ได้รับมอบหมายจะต้องมีความรู้ความสามารถในการระบุสภาพปัญหาหรือความผิดปกติในชุมชน โดยประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายจะมีระดับความร่วมมือต่อคำแนะนำของเจ้า หน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม และระดับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมสูงกว่าประชาชนทั่วไป ในขณะที่ประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายจะมีระดับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นน้อยกว่าประชาชนทั่วไป โดยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สอดคล้องกับ สุนันท์ นามตะ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธร บ้านแก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชากรมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสุวัठी ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษ์ กวิน (2558) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรบางกรวย จังหวัดนนทบุรีพบว่า ประชากรมีส่วนร่วมโดยรวม อยู่ในระดับมาก และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับไพฑูรย์ จิตธีวรธรณ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่พบว่า ประชากรมีส่วนร่วมโดยรวม อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ประเด็นที่ 3 ข้อเสนอแนะเสนอแนะนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยทั้งภายในและภายนอกที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านเป้าหมาย และสถานีตำรวจชุมชน รวมถึงการลดความหวาดกลัวภัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เห็นได้ชัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชนเมือง พบว่า เป็นปัญหาเรื่องประชากรแฝง สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษณ์ มีบำรุง. (2556) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนมีความตระหนักถึงปัญหา

อาชญากรรมและเห็นด้วยกับโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และเห็นว่าปัญหาอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของชุมชน คือ การขาดจิตสำนึกของผู้อยู่อาศัยการไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน และงบประมาณไม่เพียงพอ พร้อมทั้งผลงานวิจัยของอดิศักดิ์ ถนอมทรัพย์ และทัชชกร แสงทองดี (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด แขวงบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ส่วนราชการ ส่วนท้องถิ่น สถานีตำรวจ ควรออกนโยบายเพื่อให้ประชาชนให้ ความสำคัญในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตชุมชนของตนเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนในชุมชนได้รับทราบและเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งภาครัฐเข้ามามีจัดอบรม/ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การป้องกันตัวจากอาชญากรรม ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษที่จะได้รับจากพฤติกรรมที่ขัดกับกฎหมายและไม่เหมาะสม ชุมชนก็จะเป็นชุมชนที่สงบสุขปราศจากอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยเรื่องนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 โดยตามภารกิจที่มอบหมาย ให้แก่ตำรวจในการปฏิบัติงาน 2) ลักษณะองค์การแห่งชีวิตชีวา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับ คือ (1) หน่วยงานให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะตำรวจในระดับเดียวกันกับการพัฒนาปรับปรุงกฎระเบียบ ในการทำงาน เป็นต้น (2) หน่วยงานให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (3) หน่วยงานมีการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง และ (4) หน่วยงานสนับสนุนให้ตำรวจมีความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด และ 3) องค์การสตอง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับ คือ (1) หน่วยงานให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจในการตัดสินใจในแต่ละภารกิจ เพื่อช่วยให้ตำรวจเกิดความคล่องตัวในการทำงาน เป็นต้น (2) หน่วยงานมีการสนับสนุนให้ตำรวจได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง (3) หน่วยงานมีการสนับสนุนให้ตำรวจสร้างและนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ต่อไปโดยนำเสนอได้ดังภาพที่ 2 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 โมเดลนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์และแนวทางการพัฒนา

1.1 ต้องมีการวางแผนการปฏิบัติงาน ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน ประชาชนโดยเข้าไปในทุกพื้นที่เพื่อการได้รับความร่วมมือที่ดี พร้อมทั้งคำนวณหาจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อทำงานได้อย่างเพียงพอต่อการดูแลประชาชนในพื้นที่ พร้อมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนจะทำให้ ประชาชนจะเกิดความอบอุ่นใจ ไว้วางใจและให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวังภัย จะสามารถลดอาชญากรรมได้ การ

สนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับทราบ การรับรู้ปัญหาของชุมชนและประชาชนในมิติต่าง ๆ

1.2 ควรมีความหมาย และระเบียบ สนับสนุนกำลังพล เพื่อเอื้อต่อการทำงาน ทั้งนี้ต้องมีลักษณะของงานที่มีความเหมาะสมกับแต่ละบริบทของสังคม แต่ละภูมิภาคเพื่อเข้าถึงชุมชนและประชาชนได้อย่างเต็มที่และเหมาะสม กฎหมายและกฎระเบียบนั้น

1.3 ควรดำเนินการขับเคลื่อนที่มุ่งเน้นการส่งเสริมกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ หากเจอปัญหาใดใดเกิดขึ้นกับประชาชนและชุมชน สามารถร่วมมือจัดกิจกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างแผนและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมต่อพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งต่อไปควรจัดกลุ่มตัวแปรใหม่ ๆ ที่มีความสนใจในทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกในการศึกษา รวมทั้งการจัดกลุ่มคำถามใหม่ที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนในเรื่องของความเป็นเลิศมากขึ้น และควรทำการศึกษาในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อนโยบายตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนในกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ที่ต่างไปจากการศึกษาในครั้งนี้เพื่อทราบข้อมูลที่น่าสนใจ

2.2 ควรศึกษาวิจัยตัวแปรที่เป็นปัจจัยภายในและตัวแปรที่เป็นปัจจัยภายนอกซึ่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการในระดับสูง อาทิเช่น การนำศักยภาพด้านการศึกษาของข้าราชการตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ การปรับเปลี่ยนทดแทนกำลังพลที่เสื่อมสมรรถนะภาพ และการแต่งตั้งโยกย้ายผู้นำหน่วยรวมถึงปัจจัยทางด้านการเมือง เป็นต้น เพื่อรองรับและทบทวนพฤติกรรมการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับที่สูงขึ้นอย่างยั่งยืนต่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมบนความร่วมมือพหุภาคี ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพอย่างสูงสุดต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรังสิต.
- จิตติ รัตติธรรมโชติ. (2555). การวางแผนกลยุทธ์แบบง่าย ๆ ที่ปฏิบัติได้จริง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษกร เชี่ยวจินตาทน. (2561). เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 13(25), 103–118.
- ไพฑูรย์ จิตติวรรณ. (2556). ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ศรียราห์ รังสิพราหมณกุล. (2558). การป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกโดยทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรม.
กรุงเทพฯ: อาระยาการพิมพ์ แอนด์ ซิลค์สกรีน.

สุนันท์ นามตะ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของสถานี ตำรวจภูธร
บ้านแก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ราชวิทยาลัย.

สุวัตร ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักภักดี. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน และ
ปราบปรามอาชญากรรม : กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). วิทยาลัยราชพฤกษ์.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2558). คู่มือประชาชน. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานการมีส่วนร่วมของประชาชน กอง
แผนงาน อาชญากรรม, สำนักยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580).
กรุงเทพฯ: กองยุทธศาสตร์ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ.

อิทธิรัฐ นิยมทรัพย์. (2558). รูปแบบการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรเมือง
นครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อดิศักดิ์ ธนอมทรัพย์ และทัชชกร แสงทองดี (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน
อาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจ นครบาลบางพลัด แขวงบางพลัด กรุงเทพมหานคร.
วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย, 1(1), 1–14.

Boonwattanaporn, J. et al. (2015). The Achievement in Management of The Crime Suppression Division,
Central Investigation Bureau, Royal Thai Police. *Saint John's Journal*, 18(22), 178–193.